

ud i Livet. Jeg er enig med de foregaaende Talere i, at det vigtigste Punkt i Loven er § 6, der angaar Aalegaardsspørgsmaalet. For saa vidt der ikke her bliver foretaget betydelige Ændringer, antager jeg ikke, at Loven som Helhed vil vække Tilfredshed blandt Fiskerbefolkningen. I øvrigt kan jeg slutte mig til den Betragtning, at der ikke her ved 1ste Behandling er Grund til at komme ind paa udførlige Udtalelser om Lovforslaget. Dog skal jeg bemærke, at for saa vidt Loven ikke kan bringes i en betydelig bedre Form, end det foreliggende Forslag har, ønsker jeg den ikke fremmet hurtig. Jeg ønsker derimod meget at opnaa saadanne Forbedringer, at vi kunne faa en Lov, der kan vække Tilfredshed hos Fiskerbefolkningen.

Dalsgaard: Jeg er enig med de andre ærede Talere om Ønskeligheden af, at denne Sag i Aar maa faa en hurtig Behandling, og at vi endelig i Aar maa naa til Enighed om den. Men jeg skal straks sige, at dersom det mod Forventning ikke skulde lykkes, dersom det — efter at Sagen er ført gennem alle Stadier — viser sig, at Enighed ikke har kunnet naas, saa er det i Aar, som det ogsaa var det i Fjor, mit Syn paa Spørgsmaalet, at vi hurtigst muligt bør gaa til en stykkevis Gennemførelse af Fiskeriloven, idet det synes mig meget urigtigt at vedblive at forholde Fiskerne de mange Goder i Forslaget, som vi ere eller let kunne blive enige om, fordi vi ikke kunne enes om det hele. Jeg skal ved denne Behandling lige saa lidt som de fleste andre Talere komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, saa meget mindre som jeg desangaaende kan henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Sagens 1ste Behandling i Fjor her i Landstinget.

Hage: Ved Lovforslagets Fremlægelse i Landstinget bemærkede den højtærede Landbrugsminister, at det var den eneste af de Sager, han havde haft til Behandling i Rigsdagen, som det ikke var lykkedes at opnaa Forstaaelse om. Det kan da altsaa umuligt være paa Landbrugets Omraade, at Landstinget er en Hindring for Reformer og Fremskridt. Naar man tænker paa de meget skarpe og voldsomme Angreb, der bleve rettede paa Landstinget i den Kampagne, som gik forud for Landstingsvalgene, kan det ikke andet end glæde mig, at den højtærede Landbrugsminister benytter Lejligheden til paa sit Omraade, med Hensyn til Landets

Hovederhverv, at slaa fast, at disse Angreb vare ganske ubegrundede. Tværtimod! Overfor Landbruget har Landstinget vist sig lydhørt og imødekommende, hvilket jo ogsaa tilfulde fremgaar af, at vi paa Budgettet ere gaaede med til Forhøjelser i 1901—02 fra 2,900,000 til 3,400,000 i Fjor, i Aar er der jo foreslaaet 3,600,000 Kr. Disse Bevillinger er Landstinget altid med Forstaaelse og Sympati gaaet med til. Altsaa, det eneste Ønske, den højtærede Landbrugsminister som Repræsentant for Landbruget ikke har faaet opfyldt, er en Fiskerilov.

Jeg deler ganske de ærede foregaaende Taleres Ønske om, at denne Lov nu endelig maa blive gennemført. Jeg kender den personlig fra gammel Tid, og det skulde glæde mig meget, om det nu maatte lykkes at naa til Ende med den. Men jeg tror nok i Forbindelse med, hvad jeg sagde nys, at turde udtale, at Vanskelighederne for den højtærede Landbrugsminister maaske nok saa meget have ligget i det andet Ting som i dette Ting. Men i øvrigt ligger der ogsaa store Vanskeligheder ude i selve Fiskerbefolkningen, fordi den har delt sig i forskellige modsatte Partier, og hvad som helst der end bliver gennemført, kan man være overbevist om — den højtærede Landbrugsminister nærer vist heller ikke Illusioner i saa Henseende —, at selv om een Del bliver tilfreds, bliver en lige saa stor Del utilfreds.

Jeg skulde meget ønske, at dette Lovforslag blev gennemført særlig af Hensyn til, at der i det andet Ting er indbragt et Lovforslag om Ferskvandsfiskeri, og efter min Erfaring vilde det være overordentlig heldigt, om disse to Lovforslag kunde blive til Lov samtidig, idet de paa mange Punkter gribe ind i hinanden. Med disse Ord skal ogsaa jeg udtale Haabet om, at dette Forslag maa gaa en blid Skæbne i Møde, saa at Landbrugsministeren til næste Aar maatte kunne sige: Jeg har faaet alle mine Ønsker med Hensyn til Fiskeriet og Landbruget gennemførte ved Hjælp af Folketing og Landsting.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, havde Lyst til at komme ind paa at faa en storpolitisk Forhandling i Gang. Det finder jeg nu ingen Anledning til at indlade mig paa ved denne Lejlighed, hvor det drejer sig om en Saltvandsfiskerilov. Det er jo ganske rigtigt, som jeg sagde ved Forelæg-